

— Kar, ismételni! — kiáltotta a griff és a hamis teknősbéka újból rázendített. Ebben a pillanatban a távolból kiáltás hangzott: — A tárgyalás megkezdődik!

— Gyere! — kiáltotta a griff és Aliszt kézenfogva elrohant vele, anélkül, hogy a dal végét beárta volna

— Micsoda tárgyalás? — lihegte Alisz futás közben, de a griff csak ennyit mondott: — Gyere! — Evvel még gyorsabban szaladt, miközben egyre halkabban és halkabban hozta feléjük a szél a dal szomorú szavait:

Levesek di-ísze
Drá-ága lé-é!

TIZENEGYEDIK

Ki lopta a

Amikor megérkezett a Szívkirály és a Szívkirályné, a Szívkirály és a Szívkirályné ülték. Nagy csődület gyűlt össze körülöttük: madarak, állatok, kártyások, kártyások előtt állott láncravert katonák őrizték. Tapsifüzet hoz, egyik kezében trepang, a másik kezében pergamentekercset, a közepén asztal volt, amely olyan csábító volt, hogy Alisznak még a nyál is csáfolni kezdett. Csak hamar vége volt a szórakozásnak, körülhordják a tortát, és erre kevés kilátás volt, hogy az időt v

Alisz eddig még nem volt szomorú, de könyvekben mindig szomorú volt, hogy majdnem mindig csoda. — Ez a bíró, — akinek az a hosszú pa

Maga a király volt, parókája fölött hordott, tok rá, hogy festett,